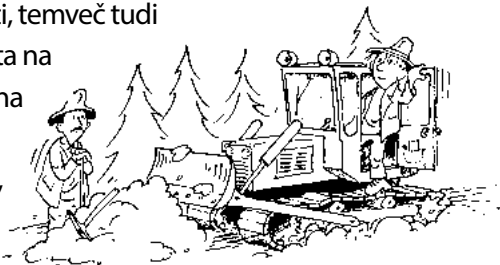

Spomini ... na gradnjo gozdne ceste

Ko sem bil še precej majhen – ne samo po velikosti, temveč tudi po letih – se je ravno gradila oziroma razširjala cesta na Kogelsko goro. Do tedaj je obstajala le zelo skromna pot do gorskih kmetij, ki je bila prevozna samo za konjske vprege. Skozi gozd pa je vodila ozka steza, ki sem jo kot deček mnogokrat prehodil, kadar sva z očetom obiskala prababico „Muma“, kakor smo jo klicali, je živela v majhni bajtici s še manjšimi okenci in črno kuhinjo.

Nova cesta je bila potrebna, ker je suški graščak imel na tem območju ogromno lesa, predvsem smreke, visoke do štirideset metrov. Razširitev ceste je hitro napredovala, tovornjaki pa so odvažali prst* ter dovažali kamenje in gramoz.

Z velikimi očmi smo otroci strmeli v vozila, ki jih dotlej nismo poznali – vsaj jaz ne. Pri enem ovinku pa se je delo vendarle zataknilo. Delavci so morali odstraniti ogromno skalo, preden se je gradnja nove ceste lahko nadaljevala. Le kako? Seveda so imeli rešitev: DINAMIT!

Dinamit je razstrelivo, ki ga je izumil švedski kemik Alfred Nobel. Torej: v skalo so izvrtali luknje in v vsako vtaknili dinamitno palico z dolgo vžigalno vrvico. Seveda so se morali vsi delavci skriti za drevesa ali druge skale na določeni razdalji, najmanj sto metrov stran. Le eden, strokovnjak za razstrelivo, je ostal in prižgal vrvico, pripeto na dinamitno palico. Ko je vžigalna vrvica začela goreti, je imel tisti moški le tri minute časa, da je odhitel na varno mesto. V teh treh minutah je bilo vse popolnoma tiho.

Drugače so se namreč slišali udarci krampov, govorjenje in vpitje, oglušujoč hrup udarnega kladiva ter seveda ropotanje tovornjakov. A tokrat tri minute tišine!

Z zadržanim dihom smo vsi čakali na ogromen »buumm«, ki se je razširil po vsej gori in še odmeval v oddaljenih hribih. Kamenje je frčalo daleč naokrog po zraku, nastal pa je tudi ogromen oblak prahu. Majhen kamenček je priletel celo do našega vrta, a k sreči takrat nihče od nas ni bil v neposredni bližini.

To razstreljevanje je trajalo več dni, preden so odstranili skrilavec* in nato nadaljevali z razširitvijo gozdne ceste. Od takrat naprej pa sva z očetom obiskala prababico le še z mopedom, saj je nova cesta vodila tudi do domačije, kjer so živeli moji predniki.

* vrhnja plast tal, ki vsebuje razkrojene organske snovi

* skrilavec - nem. Schiefer